

- Низький рівень зі збиранням та утилізацією (знешкодженням) твердих побутових відходів (ТПВ) у містах.

- В період реформ у місцевому самоврядуванні та територіальній організації влади, призводить до неможливості формування відповідних фінансових ресурсів для розвитку територій.

Отже розвиток країни прямо пропорційно залежить від розвитку регіонів, а отже і міст держави в цілому. Спираючись на досвід країн ЄС, де забезпечення розвитку міст є базовий принцип в регіональній економіці, для України необхідно формувати належне життєзабезпечення людини на території українських міст та регіонів, які потребують у створенні нагальних умов для проживання та відпочинку, гарантування безпечного перебування людини на території міст, створення «зелених зон» тощо.

Література

1. Корнійчук Л. Економічне зростання і сталий розвиток / Л. Корнійчук // Економіка України. – 2008. – № 4.
2. Мельник А. Ф. Державне управління : підручник / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна; за ред. А. Ф. Мельник. – К. : Знання, 2009. – 582 с.
3. Економіка розвитку : підручник / О. М. Царенко [та ін.] ; ред. І. В. Сало. – Суми : Університетська книга, 2004. – 589 с.

ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

К.В. Пастух, к. наук з держ.упр., доцент кафедри менеджменту і публічного адміністрування

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

У Державній стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки відзначено, що одним із першочергових завдань нової регіональної політики є прискорення економічного зростання регіонів [3]. Саме тому набуває особливого значення приділення уваги економічному забезпеченню реалізації державної регіональної економічної політики в Україні.

Складовими економічного механізму реалізації державної регіональної економічної політики в Україні є: бюджетно-фінансове регулювання регіонального розвитку; прогнозування, програмування; створення й функціонування спеціальних (вільних) економічних зон, територій пріоритетного розвитку; державна підтримка розвитку транскордонного співробітництва; субсидії; дотації; компенсації; пільги.

Слід відмітити, що саме бюджетно-фінансове регулювання стосується як формування, так і розподілу фінансових ресурсів між територіями. Заходи

такого регулювання здійснюються через реалізацію державних регіональних програм.

Важливими для реалізації державної регіональної економічної політики є прогнозування і програмування.

Прогнозні та програмні документи економічного і соціального розвитку розробляються на основі оцінювання досягнутого рівня розвитку економіки і соціальної сфери, з урахуванням впливу зовнішніх політичних, економічних та інших факторів, очікуваних тенденцій зміни впливу цих факторів у перспективі, комплексного аналізу демографічної ситуації, конкурентоспроможності вітчизняної економіки, стану використання природного, виробничого, науково-технічного і трудового потенціалу [2].

Реалізація державної регіональної економічної політики передбачає створення й функціонування спеціальних (вільних) економічних зон, а також територій пріоритетного розвитку. Варто відзначити, що створення вільних економічних зон в Україні є одним з елементів перенесення центру ваги управління соціально-економічними процесами на регіональний рівень з метою прискорення економічного розвитку, залучення іноземних інвестицій, активізації підприємницької діяльності з іноземними інвесторами.

Державна підтримка розвитку транскордонного співробітництва передбачає: визначення пріоритетних напрямів державної підтримки розвитку транскордонного співробітництва; відбір проектів (програм) транскордонного співробітництва, які потребують державної підтримки; розроблення, виконання державних програм розвитку транскордонного співробітництва; надання правової, організаційної, методичної, інформаційної допомоги та підтримки суб'єктам і учасникам транскордонного співробітництва України [4].

Згідно з Господарським кодексом України, державою можуть надаватися дотації та використовуватись інші засоби державної підтримки суб'єктам господарювання. Насамперед це стосується надання дотацій на виробництво життєво важливих лікарських препаратів та засобів реабілітації інвалідів, підтримку виробництва життєво важливих продуктів харчування, імпорتنі закупівлі окремих товарів, послуги транспорту, що забезпечують соціально важливі перевезення, а також суб'єктам господарювання, що опинились у критичній соціально-економічній або екологічній ситуації, з метою фінансування капітальних вкладень на рівні, необхідному для підтримання їхньої діяльності, на цілі технічного розвитку, що дають значний економічний ефект, та ін. Також держава може здійснювати компенсації або доплати сільськогосподарським товаровиробникам за сільськогосподарську продукцію, що реалізується ними державі [**Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

З метою підтримки різних видів підприємницької діяльності, сфер і галузей народного господарства, розвиток яких має важливе значення для економіки, державою з державного бюджету надаються субсидії. Особливою допомогою держави слід вважати надання суб'єктам господарювання інвестиційних, податкових та інших пільг.

До недоліків економічного забезпечення реалізації державної регіональної економічної політики в Україні слід віднести: значну частку загальних доходів на державному рівні, що потребує додаткового змінення пропорцій розподілу доходів між державними та місцевими бюджетами; низьку ефективність реалізації державних цільових програм. Зазначене потребує додаткового визначення напрямів удосконалення економічного забезпечення реалізації державної регіональної економічної політики в Україні, що потребує подальших наукових пошуків.

Література

1. Господарський кодекс України // ВВР України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
2. Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України : Закон України від 23 берез. 2000 р. № 1602-III № 1621/IV// ВВР України. – 2000. – № 25. – Ст. 195.
3. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки : постанова Кабінету Міністрів України від 5 серп. 2020 р. № 695 // Офіц. вісн. України. – 2020. – № 67. – С. 315. – (Ст. 2155, код акта 100460/2020).
4. Про транскордонне співробітництво : Закон України від 24 черв. 2004 р. № 1861-IV // ВВР України. – 2004. – № 45. – Ст. 499.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ СМАРТ-СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ У РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК В УКРАЇНІ

Х. О. Патицька, к.е.н., с.н.с. відділу регіональної фінансової політики

ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України»

Десятирічний досвід впровадження смарт-спеціалізації як інноваційного підходу до стимулювання економіки регіонів у країнах ЄС підтвердив свою цінність не лише для подальшого розвитку Європи, а і у глобальному масштабі. Досвід країн ЄС поступово запозичують та адаптують як держави в контексті політики сусідства та розширення ЄС (зокрема і Україна), так і країни по усьому світу.

Ці тенденції вказують на те, що питання, які піднімаються в контексті формування стратегій смарт-спеціалізації, на сьогодні виходять за межі інтересів ЄС. Чимало країн та міжнародних організацій, зокрема ООН та ОЕСР, аргументують доцільність втілення концепції розумної спеціалізації можливістю забезпечення та утримання передових позицій у рейтингах конкурентоспроможності на міжнародних ринках завдяки стимулюванню регіонального динамізму. Серед іншого, високу оцінку щодо впровадження смарт-спеціалізації надали такі організації як ООН, ЮНЕСКО, ЮНІДО в контексті реалізації Цілей сталого розвитку: «локалізація Цілей сталого розвитку може виграти від втілення підходу інтелектуальної спеціалізації,